

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 62.894 van 31 oktober 1996
in de zaak A. 68.095/VII-13.753.**

In zake : Marcel JACOBS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat V. PIESSEVAUX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Albertlaan 137, bus 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat D. DE GREEF,
kantoor houdende te BRUSSEL,
G. Van Haelenlaan 8-10.

tussenkomen partij :

de v.z.w. TERLAMEN-ZOLDER,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN,
C. COOMANS, A. VAN der GRAESEN, M. BOES en
W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat V. Piessevaux op 15 maart 1996 namens Marcel JACOBS heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vragen van het besluit van 22 december 1995 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij deze aan de v.z.w. Terlamen-Zolder toelating verleent om, met afwijking van de desbetreffende reglementering, tot 31 december 1999 het verbod tot het gebruiken van haar te Heusden-Zolder gelegen omloop voor motorvoertuigen te beperken tot één weekeinde per maand;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 juni 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 september 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. PIESSEVAUX, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat D. DE GREEF, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaten M. BOES en W. MERTENS, die verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de v.z.w. TERLAMEN-ZOLDER met een verzoekschrift van 5 april 1996 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat een ministerieel besluit van 22 december 1989 de tussenkomende partij de vergunning heeft verleend voor het organiseren van wedstrijden, test- en oefenritten alsmede recreatie met motorvoertuigen en -rijwielen op haar voormelde omloop; dat het besluit de activiteiten op basis van de geluidsbeperking in drie categorieën indeelt en een activiteitenkalender met vermelding van die categorieën bevat; dat die regeling o.m. inhoudt dat de omloop niet mag worden gebruikt op O.H. Hemelvaart en O.L.V. Hemelvaart noch tijdens één weekeinde per maand; dat het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II), verschenen in het Belgisch Staatsblad van 31 juli 1995, voor z.g. bestaande omlopen voorziet in een afwijkingsregeling waarbij "er een evenwicht moet bestaan tussen de open en gesloten dagen in de weekends"; dat die regeling inhoudt dat op maandbasis een evenwicht moet bestaan tussen het aantal dagen dat de omloop tijdens weekeinden en feestdagen wordt gebruikt en het aantal dagen dat de omloop tijdens weekeinden en feestdagen niet wordt gebruikt, m.a.w. dat er op de omloop in kwestie gedurende de helft van de weekeinddagen en feestdagen - berekend op maandbasis - niet mag gereden worden, terwijl de lopende vergunning dit verbod tot één weekeinde beperkt; dat met haar schrijven van 7 augustus 1995 de tussenkomende partij, onder verwijzing naar artikel 1.2.2.1. van VLAREM II, de minister heeft verzocht om te worden vrijgesteld van voormelde regeling, in die zin dat de voorwaarden van de lopende vergunning onverkort zouden blijven gelden, t.w. gebruiksverbod gedurende slechts één weekeinde per maand en op O.H. Hemelvaart en O.L.V. Hemelvaart; dat het bestreden besluit die aanvraag inwilligt;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat in een onderdeel van het eerste middel de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 1.2.2.2., § 2, van VLAREM II, doordat, in strijd met die reglementsbeplating, het dispositief gedeelte van het bestreden afwijkingsbesluit geen melding maakt van de na te leven voorwaarden die van aard zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu als de voorwaarden waarvan een afwijking wordt toegestaan;

Overwegende dat in de nota de verwerende partij antwoordt dat het bestreden besluit overweegt dat de door de exploitant voorgestelde maatregelen van aard zijn de vereiste gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en van het milieu als de milieuvoorwaarden waarvan gevraagd wordt te mogen afwijken en dat het die maatregelen expliciet aanhaalt;

Overwegende dat de tussenkomende partij op dit stuk betoogt wat volgt :

"Zoals hiervoor is uiteengezet, zijn een heel belangrijk aantal activiteiten in niets te onderscheiden van activiteiten die op de gewone weg kunnen plaatsvinden.

Vervolgens worden ten gevolge van de continue metingen van geluidshinder ook de nodige maatregelen genomen om eventuele hinder te vermijden en te beperken. Reeds in het verleden werden voertuigen die de geluidsnormen niet respecteerden, al uit de wedstrijd gehaald.

Verder blijkt ook duidelijk uit het bestreden besluit dat met de metingen de best beschikbare techniek werd toegepast ter bescherming van mens en

leefmilieu, wat meteen ook impliceert dat het niet alleen die metingen zelf zijn, maar ook de praktische consequenties die daaruit worden gehaald, die effectief leiden tot de bescherming van mens en leefmilieu en tot de gelijkwaardigheid, waarvan sprake hiervoor.

Anders dan verzoekende partij stelt, zijn er dus wel degelijk voldoende gelijkwaardige voorwaarden opgelegd in het bestreden besluit of bestaan zij reeds in andere besluiten, waarnaar het bestreden besluit verwijst.

Derhalve is dit onderdeel kennelijk niet gegrond";

Overwegende dat de artikelen 1.2.2.1. en 1.2.2.2. van VLAREM II bepalen wat volgt :

"Art. 1.2.1.1. § 1. De Vlaamse minister kan bij gemotiveerd besluit individuele afwijkingen toestaan op de milieuvoorwaarden uit dit besluit, mits de aanvrager het bepaalde in de art. 4.1.2.1. naleeft.

In zoverre de bepalingen waarop de afwijking betrekking heeft tevens zijn opgelegd in de milieuvergunning, geldt ze ook voor deze vergunningsvoorwaarden.

§ 2. Deze afwijkingen kunnen slechts worden toegestaan voor maximaal twintig jaar. Zij vervallen in elk geval zodra de geldigheidsduur verstrijkt van de milieuvergunning waarop zij betrekking heeft of van de milieuvergunning die op grond van die afwijking is verleend.

§ 3. Deze afwijkingen kunnen geen versoepeling inhouden van de in dit besluit vastgestelde emissiegrenswaarden.

§ 4. De vergunningverlenende overheid kan in de milieuvergunning slechts die afwijkingen opnemen die voor de datum van indiening van de vergunningsaanvraag waren toegestaan.

Art. 1.2.2.2.

§ 1. De in art. 1.2.2.1. bedoelde individuele afwijking moet schriftelijk worden aangevraagd door de exploitant van de inrichting. De aanvraag moet volgende elementen omvatten :

- 1° de vermelding van de voorwaarden en de artikelen waarvoor de afwijking wordt aangevraagd;
- 2° de technische redenen die de afwijking motiveren;
- 3° een voorstel van maatregelen die van aard zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu als de voorwaarden waarvan gevraagd wordt te mogen afwijken;
- 4° een nota waarin wordt aangetoond dat de voorgestelde maatregelen beantwoorden aan de beste beschikbare technieken.

§2. De Vlaamse minister doet binnen een termijn van drie maanden na de indiening ervan, uitspraak

over de afwijkingsaanvraag. Voorafgaand aan deze uitspraak wint de minister het advies in van de Afdeling Milieuvergunningen en van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie. Wordt de afwijking toegestaan, dan maakt het besluit melding van de na te leven voorwaarden die van aard zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu als de voorwaarden waarvan de afwijking wordt toegestaan";

dat in de aanhef van het bestreden besluit o.m. het volgende wordt overwogen :

"Overwegende dat de aanvrager-exploitant in zijn voormelde afwijkingsaanvraag volgende maatregelen voorstelt die van aard zouden moeten zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu als de milieuvoorwaarden waarvan gevraagd wordt te mogen afwijken :

- 1) in de voorwaarden van de exploitatievergunning van 22/12/1989 is reeds voorzien dat verzoekster elke maand één weekend dient te sluiten, hetgeen altijd werd toegepast;
- 2) het ecologisch evenwicht in relatie tot de omgeving is beoogd door de oplegging van de emissienorm van maximum 60 dB (A) (L5) voor de activiteiten van de B- en de C-categorie op de referentiemeetplaats, Rustplein 7 te Heusden-Zolder;
- 3) het ecologisch evenwicht is tevens beoogd door de oplegging van de emissienorm LA maximum, op de meetplaats langsheen de omloop, die niet hoger mag zijn dan 95 dB (A) voor motorvoertuigen of -rijwielen tijdens activiteiten van de B- en C-categorie;
- 4) in de voorwaarden van de exploitatievergunning van 22/12/1989 is voorzien dat verzoekster geen activiteiten mag exploiteren op de feestdagen, O.L. Heer Hemelvaart en O.L. Vrouw Hemelvaart (15 augustus)";

dat het dispositief gedeelte van het bestreden besluit luidt :

"Artikel 1. - Aan de v.z.w. TERLAEMEN ZOLDER, exploitant van de permanente omloop gelegen te 3550 Heusden-Zolder, wordt toelating verleend, in afwijking van de volgende voorwaarden van titel II van het VLAREM :

Artikel 5.32.10.2. 'Verbods- en afstandsregels'

§ 4. De verbodsbepalingen van § 1 gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Voor de bestaande inrichtingen die niet beantwoorden aan deze verbodsbepalingen moet er een evenwicht bestaan tussen de open en gesloten dagen in de

weekends. Dit evenwicht houdt in dat op maandbasis het aantal zaterdagen, zon- en feestdagen met ingedeelde activiteiten niet hoger mag zijn dan het aantal zaterdagen, zon- en feestdagen zonder ingedeelde activiteiten.

Op bedoelde permanente omloop de activiteiten te organiseren zoals toegestaan in de lopende vergunningen en onder de vergunningsvoorwaarden opgelegd in deze lopende vergunningen.

Artikel 2. - De in artikel 1 bedoelde toelating tot afwijking wordt verleend voor een termijn :

- 1° die aanvangt op de datum van ondertekening van onderhavig besluit;
- 2° die eindigt op 31/12/1999.

Artikel 3. Onderhavige toelating doet geen afbreuk aan de rechten van derden";

dat het besluit niet voldoet aan het voorschrift van vorenstaand artikel 1.2.2.2., § 2, van VLAREM II, met name dat het geen melding maakt van de aldaar bedoelde door de exploitant na te leven voorwaarden; dat de enkele aanhaling, in de aanhef, van de in diens aanvraag voorgestelde maatregelen dit verzuim niet vermag te verhelpen, nu niet alleen uit niets blijkt dat het besluit die voorgestelde maatregelen obligatoir maakt maar, integendeel, het zelfs de indruk geeft ze in vraag te stellen ("maatregelen die van aard zouden moeten zijn ...") en ze alleszins niet op hun waarde beoordeelt, zoals voorgeschreven door voormelde reglementsbeplating; dat het onderdeel van het middel gegrond lijkt en dus ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij, die blijkens het door haar bijgevoegde kadasterplan op ongeveer 200 meter van de omloop woont, erop wijst (samengevat) dat de in artikel 5.32.10.2., § 4, van VLAREM II vervatte regeling haar per 1 januari 1996 gedurende minstens twee weekenden per maand enige verademing garandeerde van de hinder (lawaaï, verkeerschaos, parkeerproblemen, zwerfvuil ...) die de omloop in kwestie - welke 750.0000 bezoekers per jaar aantrekt - met zich brengt, dat het thans bestreden besluit "zonder meer een verdubbeling toelaat van de

overlast ten aanzien van hetgeen reglementair gewaarborgd werd" terwijl "het nalaat gelijkwaardige voorwaarden op te leggen die het nadeel van het verlies van het recht op rust en de beperking van milieuschade moeten compenseren";

Overwegende dat met dit betoog de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de verwijzing, door de verwerende partij, naar de strenge exploitatievoorwaarden van de lopende vergunning, niet kan worden aangehouden nu, zoals hierboven is vastgesteld, het bestreden besluit niet voorziet in bijzondere voorwaarden als bepaald in artikel 1.2.2.2., § 2, van VLAREM II, die gelijkwaardige waarborgen moeten bieden als de voorwaarden waarvan het de afwijking toestaat; dat dit, om dezelfde reden, ook geldt voor de opmerkingen van de tussenkomen de partij volgens welke het circuit - en de daarmee gepaard gaande hinder - reeds decennia lang bestaan en de bewoners die zich daar zijn komen vestigen de gevolgen van de uitbating dienden te kennen; dat de opmerking dat de verzoekende partij vrijwel alleen staat met haar klacht evenmin op essentiële wijze afbreuk vermag te doen aan het voorhanden zijn van dat moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek van de v.z.w. Terlamen-Zolder om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 22 december 1995 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij deze aan de v.z.w. Terlamen-Zolder toelating verleent om, met afwijking van de desbetreffende reglementering, tot 31 december 1999 het verbod tot het gebruiken van haar te Heusden-Zolder gelegen omloop voor motorvoertuigen te beperken tot één weekeinde per maand.

Artikel 3.

Dit arrest zal op dezelfde wijze worden bekendgemaakt als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus beraadslaagd door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

Ingevolge het overlijden van Kamervoorzitter J. VERMEIRE wijst de Eerste Voorzitter van de Raad van State Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE aan om de uitspraak van het arrest bij te wonen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenendertig oktober 1900
zesennegentig, door de VIIe kamer, alwaar aanwezig
waren :

de HH.	D. VERBIEST,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

D. VERBIEST.